Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΚΡΙΤΟΣ

Μηνιάτικη ανεξάρτητη ηλεκτρονική-αδέσμευτη έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 8 Νοέμβρης 2019

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ

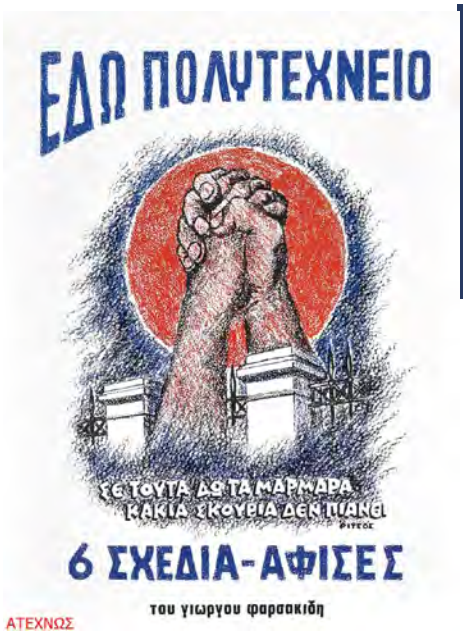

Έξι Χαρακτικά του Γ. Φαρσακίδη για το Πολυτεχνείο

Γράφει ο Ηρακλής Κακαβάνης, από http://atexnos.gr

Από τους πρώτους δημιουργούς που απαθανάτισαν τον αγώνα και το πνεύμα του Πολυτεχνείου, ο εικαστικός Γιώργος Φαρσακίδης, της γενιάς της Αντίστασης. Με δεκαεξήμισι χρόνια εξορίας. Τα τρεισήμισι από αυτά την περίοδο της Χούντας. Συνελήφθη την πρώτη μέρα του πραξικοπήματος. Με τη σύλληψή του, μεταφέρεται στον Ιππόδρομο, όπου η Χούντα συγκέντρωνε όλους τους συλληφθέντες, προκειμένου μετά να τους στείλει στους τόπους εξορίας. Εκεί, στον Ιππόδρομο, τη δεύτερη μέρα, σκότωσαν τον Παναγιώτη Ελή, το πρώτο θύμα της δικτατορίας. Την τρίτη μέρα, πήγαν τον Γιάννη Ρίτσο και άλλους και άλλους κατόπιν άλλων…

Από τον Ιππόδρομο, ο Γιώργος Φαρσακίδης βρέθηκε στην Γυάρο και μετά στο Λακκί της Λέρου. Μέχρι το 1970, που απολύθηκε. Όπως και στους προηγούμενους τόπους εξορίας, έτσι και στην Γυάρο η Τέχνη γίνεται μέσο αντίστασης. Λέει ο ίδιος: «Ζωγραφίζαμε, χαράζαμε, τυπώναμε κάρτες στον Άη-Στράτη, και επί Χούντας αργότερα στην Γυάρο και Λέρο. Να μάθουν οι έξω ότι ζούμε και κρατάμε άπαρτο το αγωνιστικό μας χαράκωμα».

Με την απελευθέρωσή του, συμμετέχει στην αντιδικτατορική πάλη. Είναι σύνδεσμος Αθήνας-Θεσσαλονίκης του παράνομου μηχανισμού του ΚΚΕ. Τα γεγονότα του Πολυτεχνείου τα ζει από κοντά και συμμετέχει καθημερινά. Το εργαστήρι του, λίγο πιο κάτω, στην πλατεία Αττικής. Πέντε από τις έξι κοπέλες του εργαστηρίου, τις ημέρες της εξέγερσης, είναι κλεισμένες στο Πολυτεχνείο. Τη μεθεπόμενη της εισβολής στο Πολυτεχνείο, τον συνέλαβαν

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΚΡΙΤΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ: Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 46 16 664
Διόρθωση κειμένων:
Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης
Εξώφυλλο:
ΓεωΡΓοΠάΛηΣ

μαζί με τα μέλη του συνεργείου στο εργαστήρι. Έξι άτομα. Τον ίδιο τον κράτησαν για τρεις ημέρες. Με το που βρέθηκε ελεύθερος, αποτυπώνει σκέψεις, συναισθήματα, γεγονότα στο χαρτί. Και αμέσως τα πρώτα σχέδια. Έξι σχέδια με χρώμα, εμπνευσμένα από τον αγώνα των φοιτητών. Με την Μεταπολίτευση, τυπώθηκαν ως αφίσες ξεχωριστά το καθένα (στόλισαν τότε πολλά εφηβικά δωμάτια) και σε λεύκωμα και κυκλοφόρησαν ευρέως. Κάθε φύλλο είχε ως τίτλο στίχους ποιητών: Καβάφη («Θερμοπύλες»), Παλαμά («Δωδεκάλογος του γύφτου»), Βάρναλη («Καμπάνα»), Σικελιανού («Ο θάνατος του Διγενή Ακρίτα»), Σολωμού («Ύμνος εις την Ελευθερίαν») και Αγγουλέ («Στην ιστορία»). Και το εξώφυλλο, ένα έβδομο σχέδιο με στίχους του Γ. Ρίτσου («Εδώ το φως»).

Δυστυχώς, το λεύκωμα σήμερα δεν κυκλοφορεί. Τη φωτογράφηση του λευκώματος, για τις ανάγκες παλαιότερης δημοσίευσης, έκανε ο Μάρκος Δολόπικος.

ΑΤΕΧΝΩΣ

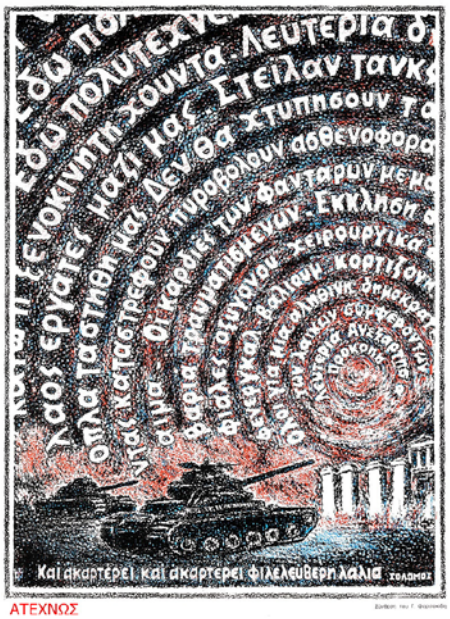

ΑΤΕΧΝΩΣ

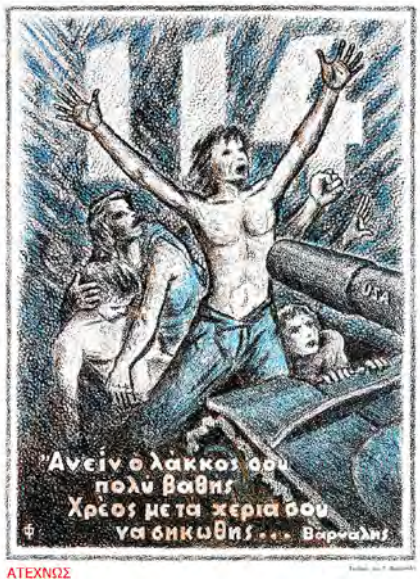

ΑΤΕΧΝΩΣ

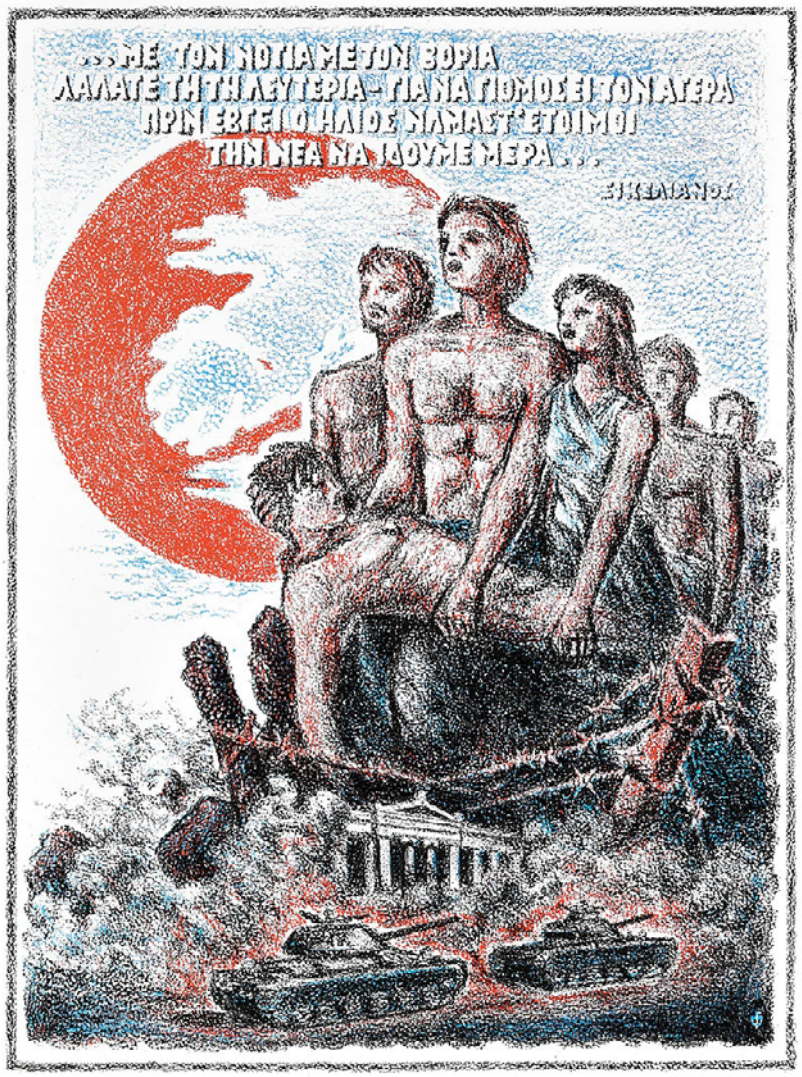

ΑΤΕΧΝΩΣ

Παγκόσμιες – Ευρωπαϊκές μέρες του Νοεμβρίου

19 Νοεμβρίου - Παγκόσμια Ημέρα κατά της Κακοποίησης των Παιδιών
20 Νοεμβρίου - Παγκόσμια Ημέρα για τα Δικαιώματα του Παιδιού
21 Νοεμβρίου - Παγκόσμια Ημέρα Τηλεόρασης
25 Νοεμβρίου - Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών
27 Νοεμβρίου - Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου στην Εκπαίδευση

Τουζσούζ Ντελή Μπεκίρ

Οι «Μεταμορφώσεις» του Σταύρακα ΙΙ

Ο Μίμης Φωτόπουλος, ως ο βαρύς μάγκας της ταινίας «Χαμένοι Άγγελοι», λειτουργεί ως ο απόλυτος κινηματογραφικός Σταύρακας του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών.

Σύμφωνα με την έρευνα του Ηλία Πετρόπουλου, ο Σταύρακας έχει το «ανάλογόν» του και στο Οθωμανικό Θέατρο Σκιών, «κατά πάσαν πιθανότητα» και τηρουμένων πάντοτε των αναλογιών: Τον Τιριακί και τον Τουζσούζ Ντελή Μπεκίρ.

Η Αικατερίνη Μυστακίδου, παράλληλα, εντοπίζει «κοινά σημεία» του Σταύρακα με τον Τουζσούζ Ντελή Μπεκίρ (φωτογραφία), ο οποίος (με τις παραλλαγές του) είναι, τελικά, ίσως ο πιο κοντινός «οθωμανικός» πρόγονος του Σταύρακα.

Πατρίκιος

«Ταξιδεύοντας» στο Τσεκιργιέ της Προύσας

Η τέχνη του Karagöz και του Hacivat στην Προύσα της Μικράς Ασίας είναι πανταχού παρούσα και αποπνέει σεβασμό στους κατοίκους της γειτονικής χώρας.

Είναι μια τέχνη, που (πρέπει να) ενώνει τους λαούς της ανατολικής Μεσογείου και (επιβάλλεται να) καλεί σε ειρήνη, συμφιλίωση και κατάπαυση κάθε είδους πυρός.

Πατραϊκός

Πλατεία Προύσας

«Θέατρον Πίνδαρου, 31 Αυγούστου, γκρίνια με τον Αντρέα το Λυκούδη, παρεξηγήσεις και γέλάμε...»

Πατρινό Ημερολόγιο διά χειρός Βασίλαρου (φ.λ.)

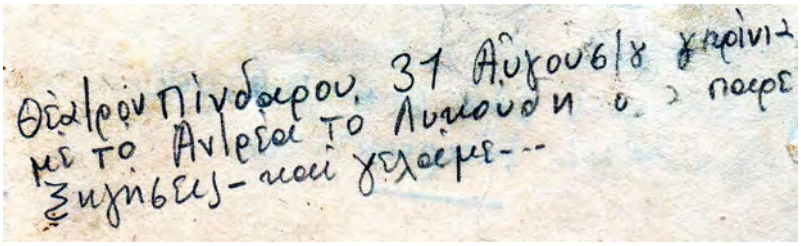

4. Το Οθωμανικό Θέατρο Σκιών

Από το α΄ μισό του 16ου αιώνα και εξής, το Θέατρο Σκιών γίνεται κυρίαρχο θέαμα στην Κωνσταντινούπολη και εξαπλώνεται, σταδιακά, σε ολόκληρη την οθωμανική αυτοκρατορία. Η αποδοχή του Θεάτρου οφειλόταν κυρίως στην ιδιαίτερη φιλοσοφική δομή του Θεάτρου Σκιών και στην ξεχωριστή σχέση που έχει αναπτύξει το Ισλάμ με την τέχνη. Το Ισλάμ είναι βαθύτατα δύσπιστο απέναντι σε τέχνες, όπως η γλυπτική και το θέατρο, δηλαδή σε τέχνες που ασχολούνται με το παρουσιαστικό του ανθρώπου και το προσωπικό στοιχείο.

Για το λόγο αυτό, ήταν ευκολότερο για τη θρησκευτική ηγεσία των Μουσουλμάνων να αποδεχτεί ένα θέαμα, του οποίου οι ερμηνευτές δεν είναι άνθρωποι αλλά σκιές φιγούρων. Έτσι λοιπόν, από τη θεατρική παρακαταθήκη της βυζαντινής αυτοκρατορίας, οι Οθωμανοί υιοθέτησαν το Θέατρο Σκιών, το οποίο δεν ερχόταν σε αντίθεση με το Κοράνι.

Στην πολυεθνική οθωμανική αυτοκρατορία, που ήταν η συνέχεια της βυζαντινής αυτοκρατορίας, είχαν αναγνωριστεί, επισήμως, τέσσερα μιλέτια: οι κυρίαρχοι θρησκευτικά Τούρκοι, οι Αρμένιοι, οι Εβραίοι και το ρωμαίικο μιλέτι, στο οποίο υπερτερούσαν οι Έλληνες.

Έχοντας, ως βάση, την παραπάνω οργανωτική δομή, είναι μάταιο να αναζητούμε ομοιότητες ανάμεσα στη λειτουργία μιας πολυεθνικής αυτοκρατορίας και τη λειτουργία ενός εθνικού κράτους (σαν τα εθνικά κράτη της Ευρώπης). Συνεπώς, το Θέατρο Σκιών επί Τουρκοκρατίας ονομάστηκε μεν οθωμανικό (επειδή οι Οθωμανοί Τούρκοι κυριαρχούσαν στρατιωτικά στην αυτοκρατορία), αλλά δεν αποτελούσε εθνικό τούρκικο θέατρο, όπως δεν αποτελούσε και καθαρά ελληνικό θέατρο.

Σε τελική ανάλυση, το Θέατρο Σκιών είχε πολυεθνικό χαρακτήρα και οργανωνόταν με την ευθύνη Ελλήνων, Τούρκων, Αρμένιων, Εβραίων κτλ.. Με άλλα λόγια, οργανωνόταν και παιζόταν, με την ευθύνη των υπηκόων της οθωμανικής αυτοκρατορίας, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή θρησκείας. Με την έννοια αυτή λοιπόν, το Οθωμανικό Θέατρο Σκιών δεν θα μπορούσε, σε καμία περίπτωση, να χαρακτηριστεί (και γενικότερα) ως ένα εθνικό θέατρο.

Η δομική περιγραφή των παραστάσεων του Οθωμανικού Θεάτρου Σκιών είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς από τις παραστάσεις αυτές επηρεάστηκαν (σε μεγάλο βαθμό) και οι κωμωδίες του νεοελληνικού Καραγκιόζη. Το κύριο δραματολόγιο του Οθωμανικού Θεάτρου Σκιών αντιπροσωπεύεται από το θεατρικό είδος της κωμωδίας, με πρωταγωνιστή του τον **Οθωμανό Karagöz**. Η κωμωδία του Karagöz αποτελείται από τα εξής δομικά μέρη:

α) **Εισαγωγή ή Πρόλογος**: Ο ποιητικός πρόλογος είναι το μόνο μη κωμικό τμήμα της παράστασης και διακρίνεται από έντονο φιλοσοφικό περιεχόμενο. Υπενθυμίζει τη διαρκή σχέση του Θεού με την ανθρώπινη ζωή, μέσα από τους συμβολισμούς των εφήμερων σκιών της οθόνης.

β) **Διάλογος**: Ο κωμικός διάλογος τερματίζει το σοβαρό κλίμα του προλόγου και διεξάγεται ανάμεσα στον Karagöz και το φίλο του, τον Hacivat. Αποτελεί ένα κωμικό αποκορύφωμα παράλογης λεκτικής ασυνεννοησίας, η οποία, όμως, δεν συνοδεύεται από κάποια ουσιώδη υπόθεση.

γ) **Πλοκή**: Στην πλοκή, που αποτελεί το κύριο μέρος του έργου, ο Karagöz και ο Hacivat πλαισιώνονται από τους υπόλοιπους τύπους του οθωμανικού μπερντέ. Οι τύποι αυτοί αποτελούν ένα σύνολο, στο οποίο αντικατοπτρίζεται ο μικρόκοσμος και η «γειτονιά» της αυτοκρατορίας.

δ) **Τέλος**: Πρόκειται για το κλείσιμο του έργου με έναν ακόμα διάλογο μεταξύ του Karagöz και του Hacivat. Στο συγκεκριμένο επίλογο, εκτός των άλλων, αναγγελλόταν και το έργο της επόμενης ημέρας.

Τα κύρια γνωρίσματα των κωμωδιών αυτών είναι: 1) Τα κωμικά ευρήματα που εκφράζονται, κατά κανόνα, με το γλωσσικό παράλογο της λεκτικής ασυνεννοησίας, 2) οι ασταμάτητες καρπαζιές ανάμεσα στους ήρωες και 3) το άσεμνο και αισχρό περιεχόμενο των διαλόγων και της γενικότερης ατμόσφαιρας, κατά την εξέλιξη της υπόθεσης του έργου.

Πρωταγωνιστής του Οθωμανικού Θεάτρου Σκιών είναι ο άσχημος και καμπούρης Karagöz, με το μακρύ χέρι και το ξυρισμένο κεφάλι. Η περιγραφή του θυμίζει και τον Καραγκιόζη του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών, με τη διαφορά, όμως, πως ο Οθωμανός ομόλογός του ανήκει, όπως αναφέραμε και ξανά, στη μεσαία αστική τάξη.

Η συγκεκριμένη κοινωνική θέση επιβεβαιώνεται από τα καλά ρούχα, το καπέλο και κυρίως τα παπούτσια που φοράει ο Karagöz, σε αντίθεση με τον μονίμως ξυπόλυτο και κουρελή Καραγκιόζη.

4. The Ottoman Shadow Theatre

From the first half of the 16th century onwards, Shadow Theatre became the dominant form of show in Istanbul and gradually spread across the entire Ottoman Empire. The acceptance of the Theatre was mainly due to the particularly philosophical structure of Shadow Theatre and the special relationship that Islam had developed with this form of art. Islam is deeply sceptical towards arts such as sculpture and theatre, i.e. arts concerning human appearances and the personal element.

For this reason, it was easier for the Islamic religious leadership to accept a spectacle, the performers of which were not humans, but shadow puppets. Therefore, from the theatrical heritage of the Byzantine Empire, the Ottomans adopted Shadow Theatre, which did not contradict the Koran.

In the multi-ethnic Ottoman Empire, which was the continuation of the Byzantine Empire, four Milliyets (nationalities) were officially recognised: the religiously dominant milliyet of the Turks, the Armenians, the Jews and the Roman milliyet, in which the Greeks predominated.

Under the above organizational structure, it is futile to look for similarities between the operation of a multi-ethnic empire and the operation of a national state (like the national states of Europe). Therefore, Shadow Theatre during the Turkish rule was indeed named Ottoman (because the Ottoman Turks militarily dominated the empire), but it was not a Turkish national theatre, in the same sense that it was not a purely Greek Theatre.

Ultimately, Shadow Theatre had a multi-ethnic character and was arranged and undertaken by the Greeks, the Turks, the Armenians, the Jews etc.. In other words, it was organised and performed by the subjects of the Ottoman Empire, regardless of nationality or religion. Therefore, in this sense, the Ottoman Shadow Theatre could in no way be characterised as a national theatre in general.

The structural description of the Ottoman Shadow Theatre performances is particularly important, as

it was these performances that influenced the comedies of modern Greek Karagiozis. The main repertoire of the Ottoman Shadow Theatre is represented by the theatrical genre of comedy, with the Ottoman Karagöz as protagonist. The Karagöz comedy consists of the following structural parts:

a) Introduction or Preface: The poetic preface is the only non-comic part of the performance and is characterised by its strong philosophical content. It pays homage to the enduring relationship between God and human life, through the symbolism of the ephemeral shadows on the scrim.

b) Dialogue: The comic dialogue held between Karagöz and his friend, Hacivat, puts an end to the sober atmosphere of the preface. It is a comic climax of senseless verbal misunderstanding, which, however, is not accompanied by any substantive action.

c) Plot: In the plot, which is the main part of the play, Karagöz and Hacivat are accompanied by other characters of the Ottoman scrim. These characters form a set which reflects the microcosm and the “neighbourhood” of the empire.

d) Closure: This is the closing of the play with yet another dialogue between Karagöz and Hacivat. During this epilogue, among other things, the play for the following day would be announced.

The main characteristics of these comedies are: 1) comic ingenuities, usually expressed through the linguistic absurdity of verbal misunderstanding, 2) the endless slaps exchanged among the characters and 3) the rude and profane content of dialogues and of the overall atmosphere in the course of the play’s plot.

The protagonist of the Ottoman Shadow Theatre is the ugly, hunchback Karagöz, with a long arm and shaved head. The description holds similarities with Karagiozis of the modern Greek Shadow Theatre, with the difference, however, that his Ottoman counterpart belongs, as mentioned before, in the middle-class bourgeoisie.

This status is confirmed by the fancy clothes, hat and especially by the shoes that Karagöz wears, unlike the always barefoot and ragged Karagiozis.

T.A.

«Η ΓΕΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ»

του Τάκη Μαζαράκη

ΟΓΔΟΟ ΜΕΡΟΣ:
«Πράξις Βα»

Σκηνή: Παλάτι και βουνό
(Ο Βασιλεύς Φίλιππος εξέρχεται με τον υπασπιστήν του Σύλβιον)

Φίλιππος

Σύλβιε, να στείλεις τον Χατζηαβάτην εις όλην την πόλη και κατά διαταγήν μου, να σημαιοστολιστεί ολόκληρος η πόλις για το χαρμόσυνον αυτό γεγονός, όπου η σύζυγός μου έτεκεν παιδί αρσενικό.

Σύλβιος

Μεγαλειότατε αι διαταγαί θα εκτελεσθούν.

(εισέρχονται μέσα) (Ο Καραγ. εξέρχεται με τον μικρόν Αλέξανδρον, όπου του λέγει κωμικά)

Καραγ.

Τον καημένον. Πώς σε λένε;

Μικρός Αλέξανδρος

Με λένε Αλέξανδρο του Φιλίππου.

(Καραγ. τον χορεύει. [κάνοντας] κωμικά)

Αλέξανδρος

Αχ, πότε θα μεγαλώσω, να πάω και εγώ στον πόλεμο;

Καραγκιόζης

Μωρέ ας το διάολο, που θέλει κι αυτό να πάει στον πόλεμο.

Αλέξανδρος

Εγώ είμαι παλληκάρι.

Ο Καραγ. με διάφορα κωμικά, εισέρχονται μέσα.

Ολυμπιάς *προς τον Καραγκιόζη*

Πήγαινε Καραγ. να πεις του Νεκτεναβού, να έλθει στο παλάτι. Είναι ανάγκη. Τον θέλω.

Καραγ. (εξέρχεται) Πηγαίνει τραγουδών. Κτυπά. Νεκτεναβός, εξέρχεται. Του λέγει, ότι τον ζητά η Βασίλισσα. Πηγαίνουν μαζί. Κτυπούν. *Ολυμπιάς εξέρχεται.*

Νεκτεναβός

Σας χαιρετώ Μεγαλειοτάτη.

Ολυμπιάς

Ήθελα Νεκτεναβέ, να κάνεις εις τον Αλέξανδρον μερικά μαθήματα αστρονομίας. Συ είσαι ένας μεγάλος επιστήμων. Θέλω δε να τον πάρεις ολίγον περίπατο, όπως μάθει ο Αλέξανδρος μερικά από σένα.

Νεκτεναβός

Ό,τι θέλετε Μεγαλειοτάτη. Σε ό,τι με διατάξετε, είμαι πρόθυμος. Δώσε μου τον μικρόν Αλέξανδρο, να τον πάρω ολίγον περίπατο και να του διδάξω μερικά χρήσιμα πράγματα.

Ολυμπιάς

Πολύ ευχαρίστως. *(φωνάζει τον Καραγ.)* Καραγ. Φέρε τον Αλέξανδρο.

Καραγ. Τον φέρνει. Τον δίδει του Νεκτεναβού) Καραγ. Ολυμπιάς εισέρχονται. (Ο Αλέξανδρος με τον Νεκτεναβόν φεύγουν και φαίνονται στην κορυφή του βουνού)

Αλέξανδρος

Α1. Οι κατάσκοποι του Νεκτεναβώ τον ενημερώνουν για την έφοδο των βαρβάρων

Α2. Ο Φίλιππος απειλεί με χωρισμό την Ολυμπιάδα, εάν δεν μείνει έγκυος

Α3. Ο Φίλιππος φεύγει για τη μάχη. Η Ολυμπιάδα συζητά με τον Νεκτεναβώ για το πρόβλημα της στειρότητας που την ταλαιπωρεί

Α4. Η Ολυμπιάδα επιτρέπει στον Νεκτεναβώ να κοιμηθεί στο δωμάτιό της. Η Ολυμπιάδα συνευρίσκεται ερωτικά με τον Νεκτεναβώ, ο οποίος έχει μεταμορφωθεί σε Άμμωνας

Είπες πως είσαι μάγος;

Νεκτεναβός

Ναι μικρέ μου Αλέξανδρε. Είμαι μάγος και προμαντεύω τα πάντα.

Αλέξανδρος

Ενώ είσαι μάγος μπορείς να μαντεύσεις πότε και από τι θα αποθάνεις;

Νεκτεναβός

Εγώ Αλέξανδρε αυτό, που μου είπες το έχω μαντεύσει από καιρό, από τι θα αποθάνω εγώ. Θα φονευθώ από τον υιόν μου. Ο υιός μου θα με φονεύσει.

Αλέξανδρος

Αλήθεια λες; *(και τον σκουντά και ο Νεκτεναβός πέφτει από το βουνό κάτω και του λέγει)* Βλέπεις διδάσκαλε, που λες ψέματα. Είπες πως θα σε φονεύσει το παιδί σου, ενώ σε φόνευσα εγώ, που δεν είμαι παιδί σου.

Νεκτεναβός *(τραυματισμένος)*

Γιατί παιδί μου με εφόνευσες;

Αλέξανδρος

Δεν είμαι εγώ παιδί σου. Εγώ είμαι υιός του Φιλίππου.

Νεκτεναβός *(ψυχορραγών)*

Αχ, εσύ είσαι το παιδί μου. Ο πατέρας σου, όταν έλειπε στην εκστρατεία, η μητέρα σου ήτουν απελπισμένη διότι της είχε αφήσει ο πατέρας σου εντολή, ότι αν γυρίσει και δεν του έχει κάνει παιδί, θα την έδιωχνε και τότε επήγα εγώ παιδί μου στο παλάτι και εκάθησα. Αχ, και εσύ έγινες με εμένα και τώρα με φόνευσες. Αχ, παιδί μου! *(πεθαίνει)*

Αλέξανδρος. *Κατεβαίνει και πηγαίνει στο παλάτι, όπου τα κάνει γνωστά εις την μητέρα του. Αυτά, του λέει η μητέρα του, ότι όλα είναι σωστά, αλλά να προσπαθήσει, να μην τα μάθει ο πατέρας του. Στέλνουν τον Καραγκιόζη, να πάρει το πτώμα. Ο Καραγκιόζης με διάφορα [κωμικά] τον παίρνει και τον εξαφανίζει. Επιστρέφει.*

Ανάξαρχος *(Αξιωματικός, έρχεται μονολογών)*

Σήμερον πρέπει να θέσω τέρμα εις την υπόθεσιν αυτή. Η Ολυμπιάδα πρέπει με πάσαν θυσίαν, να γίνει δική μου. Θα φτάσω ακόμη και μέχρι να δολοφονήσω τον Φίλιππα

(Κτυπά εξέρχεται ο Καραγκιόζης.)

Ανάξαρχος

Πήγαινε να ειδοποιήσεις τον Κύριόν σου και να του πεις, ότι είναι ανάγκη απόλυτος, να με δεχθεί. Θέλω κάτι να του ανακοινώσω.

Α5. Η Ολυμπιάδα βλέπει στον ύπνο της τον Θεό Άμμωνα, αφού ήπιε τα μαγικά βότανα, που της έδωσε ο Νεκτεναβώ

Β1. Ο Νεκτεναβώ επιβραδύνει τον τοκετό της Ολυμπιάδας μέχρι τα αστέρια να βρεθούν σε ευνοϊκή θέση.Ο Νεκτεναβώ επιτρέπει τη γέννηση του παιδιού και ο Φίλιππος το βλέπει την επόμενη ημέρα

Καραγ. Ειδοποιεί τον Φίλιππον.

Φίλιππος

Διατάζει, να εισέλθει ο Ανάξαρχος.

(Ανάξαρχος, μπαίνει μέσα.)

Φίλιππος

Καλώς ήλθατε. Τι θέλετε, να μου ανακοινώσετε;

Ανάξαρχος

Μεγαλειότατε, εγώ έχω να σας ανακοινώσω μερικά παράπονα. Έπρεπε να έλθω μόνος μου, να σας τα εκφράσω.

Φίλιππος *(εν θυμώ)*

Πήγαινε από εδώ δειλέ, που ήλθες και ετόλμησες, να κάνεις παράπονα. Φύγε από 'δω.

Ανάξαρχος

Με διώχνεις, Βασιλεύ Φίλιππα, αλλά να γνωρίζεις, ότι ο Ανάξαρχος δεν δέχεται προσβολάς και ιδού. (τον τραυματίζει)

Φίλιππας *(φωνάζων)*

Ωχ! ωχ! Βοήθεια.

Τρέχει ο Αλέξανδρος

Τι συμβαίνει μπαμπά;

Φίλιππας

Τίποτα παιδί μου. Αυτός. Αλλά θα γίνω καλά.

Αλέξανδρος

Εσύ κτύπησες τον πατέρα μου; Να πάρε την ανταμοιβή σου.*(τον φονεύει) (Ανάξαρχος πέφτει νεκρός)*

*(***Φίλιππος** *ψυχορραγών)*

Εύγε, παιδί μου Αλέξανδρε. Είσαι γενναίος. Θα γίνεις ένας μεγάλος πολεμιστής και να έχεις την ευχή μου. Εγώ παιδί μου Αλέξανδρε θα πεθάνω. Εσύ θα γίνεις Βασιλεύς. Θα συναντήσεις πολλά εις την ζωήν σου, αλλά ποτέ να μην απογοητευτείς. Είθε το χέρι σου, να υποτάξει, όλη την Οικουμένην. Να γίνεις ένας τρανός εκδικητής. *(πεθαίνει)*

Αλέξανδρος και **Ολυμπιάς** (Κλαίγουν, καθώς και ο Καραγ.)

Τέλος της Βας Πράξεως

Στο επόμενο τεύχος:

«Πράξις Τρίτη»

Β2. Ο νεαρός Αλέξανδρος ρίχνει στο γκρεμό τον Νεκτεναβώ την ώρα που του έδειχνε τα αστέρια. Ο Αλέξανδρος μεταφέρει το πτώμα του Νεκτεναβώ και το αφήνει μπροστά στα πόδια της μητέρας του

Β3. Ο Φίλιππος συγκρούεται με τον Ανάξαρχο και πέφτει από το άλογο. Ο Αλέξανδρος βρίσκει ημιθανή τον πατέρα του και τρέχει να καταδιώξει τον Ανάξαρχο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΕΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΜΟΛΛΑ

Καραγκιόζης: Μήπως έχετε ημερολόγιο εις την τσέπην σας, μπέη μου;

Οσμάν: Όχι, τζάνε μου... Αλλά τι το ήθελες;

Καραγκιόζης: Από την πείνα, μπέη μου, έχω χάσει τα πασχάλια μου και δεν ξέρω πότε είναι Ψυχοσάββατο, για να πάμε με τον Χατζατζάρη στο νεκροταφείο να φάμε κόλλυβα, να χορτάσουμε και να κάνουμε εφόδια για ένα μήνα.

Οσμάν: Τόσο πολύ πεινάτε, κύριε Καραγκιόζη;

Καραγκιόζης: Όχι δα και τόσο! Πότε έγινε η κηδεία του Γιακουμή του μανάβη;

Οσμάν: Θα είναι ένας μήνας και πλέον.

Καραγκιόζης: Α! Από τότε έχω να φάω. Είχα πάει στη κηδεία και μου δώσαν να κρατώ τη σακούλα με τα παξιμάδια. Μα έως να φτάσουμε στο νεκροταφείο, δεν υπήρχε τίποτα.

Οσμάν: Αστειεύεστε, κύριε Καραγκιόζη; Είναι δυνατόν να μείνεις ένα μήνα νηστικός και να ζεις;

Καραγκιόζης: Σας ορκίζομαι! Παίρνω τονωτικά. Καταπότια ξυλιέν!

Οσμάν: Τι εργασίαν κάμνετε, κύριε Καραγκιόζη;

Καραγκιόζης: Στας εκλογάς φωνάζω ζήτω.

Οσμάν: Καλά! Μόνο εις τας εκλογάς εργάζεσθε;

Καραγκιόζης: Αυτή τη δουλειά έμαθα. Και τότε μόνον τρώγω. Αλλά τώρα τελευταία την έχω πάθει. Γαρίδα έχει γίνει το μάτι μου να δω εκλογές. Μα ούτε με το τηλεσκόπιο του Αστεροσκοπείου βλέπω εις το βάθος του ορίζοντος να φαίνεται τέτοιο πράγμα. Πρώτα είχαμε εκλογές κάθε μήνα. Πότε βουλευτικές, πότε δημαρχιακές, πότε αναπληρωματικές! Κι όλο και μπαλωνόμουνα, γιατί έχω προτέρημα ως Ρωμηός βέρος που είμαι, να τα 'χω καλά με όλα τα κόμματα. Έτσι δεν με νοιάζει, όπου κι αν μου φωνάξουν για ζήτω, γκαρίζω αράδα!

Άγγελος Αλιμπέρτης

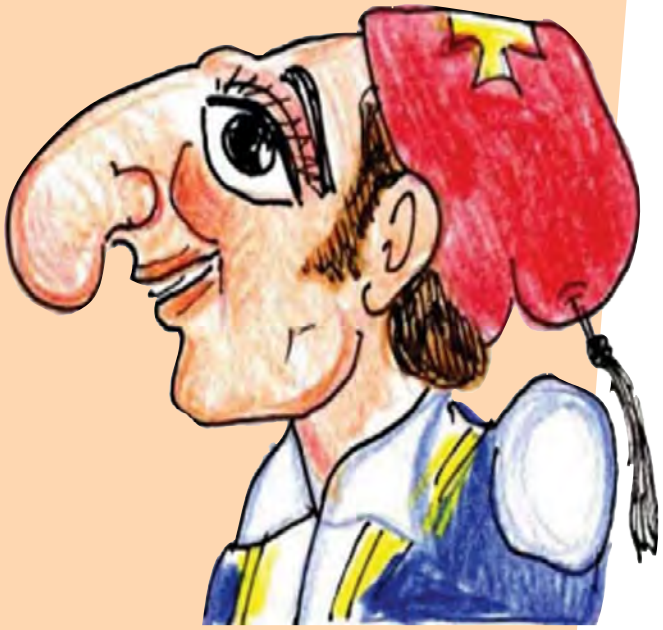

«Είναι εξοργιστικό»!

Οι σκιτσογράφοι της εφημερίδας «Καθημερινή» απαντούν στον Νίκο Χατζηνικολάου.

Την ενόχληση του Νίκου Χατζηνικολάου προκάλεσε σκίτσο της εφημερίδας «Καθημερινή», στο οποίο εμφανίζεται ο γνωστός δημοσιογράφος να γλείφει το χέρι του πρωθυπουργού. Το σκίτσο δημοσιεύτηκε με αφορμή την πρόσφατη συνέντευξη, που παραχώρησε στον δημοσιογράφο ο πρωθυπουργός. Ο κ. Χατζηνικολάου αντέδρασε με ένα… αινιγματικό tweet αλλά και μέσα από σχόλιά του στη ραδιοφωνική συχνότητα του Real, «φωτογραφίζοντας» το διευθυντή της Καθημερινής κ. Αλέξη Παπαχελά.

Οι σκιτσογράφοι της εφημερίδας, Ηλίας Μακρής, Ανδρέας Πετρουλάκης και Δημήτρης Χαντζόπουλος, παίρνουν θέση για την αντιπαράθεση που προκάλεσε το σκίτσο, σχολιάζοντας αρχικά: «Υπάρχουν ορισμένοι που πιστεύουν ότι οι εφημερίδες είναι λόχοι. Ότι πρόκειται για ανθρωπομάζες, που χειραγωγούνται από μία διοίκηση, για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί της και φαντασιώνονται συνωμοσίες πίσω από κάθε δημοσιογραφικό κείμενο ή σκίτσο. Δεν γνωρίζουμε από ποιες προσωπικές παραστάσεις προέρχεται αυτή τους η αντίληψη, αλλά ας ψάξουν αλλού να βρούνε δημοσιογραφικούς στρατούς».

«Η Καθημερινή είναι ένα σύνολο ελεύθερων ανθρώπων, με ανεξαρτησία γνώμης και έκφρασης και οι μόνοι υπεύθυνοι για τα κείμενα και τα σκίτσα, που δημοσιεύει, είναι οι υπογράφοντες. Ειδικότερα, οι τρεις γελοιογράφοι της Καθημερινής είμαστε όλοι πάνω από τριάντα χρόνια επαγγελματίες δημιουργοί και θεωρούμε αδιανόητο να υπάρχει οποιοσδήποτε που πιστεύει ότι θα ήταν ποτέ δυνατόν να υπακούμε σε εντολές ή κατευθύνσεις που μας δίνει η διεύθυνση της εφημερίδας. Νομίζουμε ότι η δουλειά μας αυτές τις δεκαετίες είναι απόδειξη της ανεξαρτησίας της γνώμης μας και της ελευθερίας, που έχουμε μέσα στην εφημερίδα να εκφραζόμαστε και θεωρούμε μεγάλη επαγγελματική προσβολή να μας θεωρεί κάποιος όργανα ή εντολοδόχους», σημειώνουν οι τρεις σκιτσογράφοι.

«Γνωρίζουμε ότι δεν αντέχουν όλοι τη σάτιρα. Έχουμε και κατά το παρελθόν δεχτεί επιθέσεις από ανθρώπους και κόμματα που ενοχλήθηκαν από σκίτσα μας, αλλά αυτό είναι συνθήκη της δουλειάς. Αυτό που συμβαίνει για πρώτη φορά και αποτελεί οδυνηρή έκπληξη, είναι να μην απευθύνονται σε μας ως αυτόνομες δημοσιογραφικές προσωπικότητες, αλλά στη διεύθυνση της εφημερίδας, ωσάν να ήμασταν εκτελεστικά της όργανα. Δεν είναι μόνο εκτός πραγματικότητας, είναι και εξοργιστικό», καταλήγουν.

7) Ο Λογοκριτής

ΚΑΡ: Καλησπέρα, Χατζατζαράκο!
ΧΑΤΖ: Σπέρα…
ΚΑΡ: Πολύ κοφτό χαιρετισμό ακούω.
ΧΑΤΖ: Και πολύ σου είναι!
ΚΑΡ: Παρακαλώ;
ΧΑΤΖ: Περπατούσα, τις προάλλες, ακούγοντας τις ειδήσεις στο Σκάι…
ΚΑΡ: Και εμένα τι με νοιάζει;
ΧΑΤΖ: …και σκεφτόμουν το «Οψόμεθά» σου εναντίον του Κυριάκου!
ΚΑΡ: Από την προηγούμενη συνάντησή μας;
ΧΑΤΖ: Ακριβώς!
ΚΑΡ: Και γιατί μιλάς, γουρλώνοντας τις ματάρες σου, βρε Χατζατζάρη;
ΧΑΤΖ: Δεν γουρλώνω καμία ματάρα.
ΚΑΡ: Βγάζεις αρνητική ενέργεια, βρε παιδάκι μου!
ΧΑΤΖ: Σταμάτα, γιατί εγώ δεν φοβάμαι ούτε πρόεδρο δικαστηρίου!
ΚΑΡ: Σε δίκη, βρε Χατζατζάρη; Και σε ποια θέση; Μάρτυς ή Απρίλης;
ΧΑΤΖ: Εγώ τους αναγκάζω όλους, τελικά, να μου πούνε και συγνώμη!
ΚΑΡ: Και τι θέλεις από μένα; Να σου πω συγνώμη και εγώ;
ΧΑΤΖ: Ναι, γιατί με έχεις ξεφτιλίσει, με όλα όσα μου έχεις κάνει.
ΚΑΡ: Αν σου έχω κάνει τόσο μεγάλο κακό, να σου την πω!
ΧΑΤΖ: Τη συγνώμη;
ΚΑΡ: Όχι, τα κάλαντα! Αρχιμηνιά και αρχιχρονιά…
ΧΑΤΖ: Αρχίζεις πάλι τα ίδια; Άκου! Εμένα δεν με πιάνεις στις ρακέτες!
ΚΑΡ: Φέρτες να τις φάω!
ΧΑΤΖ: Ποιες;
ΚΑΡ: Τις πανσέτες!
ΧΑΤΖ: Εννοώ ρακέτες του τένις! Δεν με πιάνεις στο ένας εναντίον ενός!
ΚΑΡ: Δεν παίζω τέτοια παιχνίδια με ρακέτες, αυτά είναι για τους ξένους.
ΧΑΤΖ: Πουλάς πνεύμα, ε; Μου πας κόντρα; Ελληναρά! Ε, Ελληναρά!
ΚΑΡ: Σε ποιον πάω κόντρα;
ΧΑΤΖ: Σε όλον τον κόσμο πας κόντρα! Δεν είσαι ποτέ σου ήρεμος!
ΚΑΡ: Και να αφήνω τον κάθε αυθαίρετο να κάνει του κεφαλιού του;
ΧΑΤΖ: Κοκκίνισες, ε; Ήρεμα, γιατί σέρνονται και εμφράγματα!
ΚΑΡ: Χτύπα ξύλο, βρε γρουσούζη! Ας βαρέσω το ξεροκέφαλό μου!
ΧΑΤΖ: Το δικό μου, όμως, όχι. Θα στο κλείσω το στόμα. Θα σε φιμώσω.
ΚΑΡ: Με τη ρακέτα; Τι τρέχεις, βρε; Πάει αυτός! Έφυγε, αλαλάζοντας!

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ ΠΕΡΝΑΕΙ ΑΠΟ ΓΕΝΙΑ ΣΕ ΓΕΝΙΑ

Όλοι αναρωτιούνται, γιατί τα παιδιά λατρεύουν το Θέατρο Σκιών…

«Είναι απλό, ματάκια μου, γιατί ξυπνάει τη φαντασία τους!!! Ξέρετε τι φαντασία έχουν τα Κολλητήρια μου; Βλέπουν αυτό το... λευκό μου σεντονάκι και αυτές τις σκιές από τη... λάμπα μου την τρελή και μαγεύονται! Βλέπετε, εμείς δεν έχουμε λεφτά για playstation… Άσε που προσπαθούμε να γεμίσουμε την κοιλίτσα μας, όπως μπορούμε…».

Κάπως έτσι θα μας απάνταγε ο φίλος μας ο Καραγκιόζης και θα είχε δίκιο πέρα για πέρα.

Σε μια εποχή, που η τηλεόραση, τα τάμπλετ και οι υπολογιστές κυριαρχούν, ένα παιδάκι μαγεύεται από μια σκιά... Τα παιδιά δεν βλέπουν απλά τις φιγούρες να κινούνται, αλλά έναν ολοκαίνουργιο κόσμο να ξεδιπλώνεται μπροστά τους.

Είναι μεγάλη η αποστολή μας, λοιπόν… Μέσα από τις παραστάσεις, περνάμε κοινωνικά μηνύματα, που είναι εύκολο να τα κατανοήσουν τα μικρά παιδιά. Για αυτό και η ευθύνη μας είναι μεγάλη!

Χατζηαβάτης: Ματάκια μου, αυτός γιατί είναι έτσι;

Καραγκιόζης: Χατζατζάρη, δεν είναι έτσι, αυτός, μάντεψε, είναι άνθρωπος! Η διαφορετικότητα μάς κάνει ξεχωριστούς και ταυτόχρονα ίσους.

Αφήστε τα παιδιά να διαλέγουν με το τι θέλουν να διασκεδάσουν. Παίξτε μαζί τους πίσω από ένα λευκό σεντόνι με τις σκιές σας, βοηθήστε τα να εκφράσουν τη φαντασία τους. Μην τα κλείνετε σε τέσσερις τοίχους και μπροστά από ένα κουτί.

Έχεις δει την έκφραση ενός παιδιού, όταν βλέπει για πρώτη φορά Θέατρο Σκιών; Έχει την έκφραση της απόλυτης έκπληξης… Μαγεύονται… Και αυτή η μαγεία πρέπει να κρατήσει… Έτσι λοιπόν, το Θέατρο Σκιών περνάει από γενιά σε γενιά και να ’μαστε λίγο πριν το 2020 να έχουμε όλο και περισσότερα μικρά Κολλητήρια μπροστά από το πανί…

Αυτά τα Κολλητήρια είναι το μέλλον του κόσμου, ας τους περάσουμε σωστά μηνύματα!

"Έχε το νου σου στο παιδί, γιατί αν γλιτώσει το παιδί, υπάρχει ελπίδα…"!

Αβάντι, Μαέστρο!!!

Χρήστος Καλπουζάνης

«Ενήλικοι στην Αίθουσα»

20 · Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΠΟ ΑΛΛΗ ΣΚΟΠΙΑ Σάββατο 14 Σεπτεμβρίου 2019

«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΦΙΓΟΥΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΣΠΑΘΑΡΗ «ΕΝΗΛΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ» ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΛΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΧΕΤΟ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΝΤΣΟΥΛΙΩΝΟΥ

Μουσαμάδες «αληθειότητος»

Η εφημερίδα «Καθημερινή», ανήμερα του Σταυρού, όπως έχουμε ξαναγράψει, σατίρισε το νέο φιλμ του Κώστα Γαβρά «Ενήλικοι στην Αίθουσα», που βασίζεται στο ομώνυμο βιβλίο του Γιάνη Βαρουφάκη.

Ειδικότερα, αξιοποίησε μία δυτικότροπη χαρτοκοπτική, η οποία απεικόνιζε τον Γιάνη Βαρουφάκη, μαζί με μία μάλλον άστοχη αναφορά στον Ευγένιο Σπαθάρη, ως συγγραφέα ή καραγκιοζοπαίχτη του έργου, δηλαδή μάλλον στο διπλό ρόλο του συγγραφέα Βαρουφάκη και του σκηνοθέτη Γαβρά.

Προκειμένου να έχουμε ολοκληρωμένη γνώμη, είδαμε το συγκεκριμένο φιλμ και καταλήξαμε ότι διαφωνούμε με την εν λόγω σάτιρα:

Αφενός διότι η ταινία αυτή είναι αρτιότατη από καλλιτεχνικής πλευράς και αφετέρου διότι η γελοιογραφία τελικά μάλλον υπονοεί πως η ταινία του Γαβρά πέφτει στα επίπεδα ενός έργου του Σπαθάρη και με τον υπαινιγμό αυτό να κινείται ανάμεσα στα δυσδιάκριτα όρια της κωμικής φάρσας (αυτό θα ήταν κάπως αποδεκτό) ή του χαμηλού επιπέδου (πράγμα απαράδεκτο για το Λαϊκό Θέατρο Σκιών, αν όντως ισχύει, αλλά σίγουρα πηγαίνει στο μυαλό ορισμένων).

Στο φιλμ, ωστόσο, γίνεται και μία στιγμιαία, αλλά σημαντικότατη, αναφορά στο Θέατρο Σκιών:

Στη σκηνή της συνέντευξης τύπου των Υπουργών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε και Γιάνη Βαρουφάκη, κατά την πρώτη τους συνάντηση στην Γερμανία, ένας Γερμανός δημοσιογράφος, προκειμένου να πυροδοτήσει την κουβέντα, δείχνει μία σειρά από φωτογραφίες «αντιγερμανικών» ελληνικών εκδηλώσεων από τα προηγούμενα χρόνια της κρίσης.

Σε μία από αυτές τις φωτογραφίες, ο Μπαρμπαγιώργος κλωτσάει την Μέρκελ. Δεν ξέρουμε αν ο Γαβράς αγαπάει το νεοελληνικό Θέατρο Σκιών. Σίγουρα όμως το αξιοποιεί με πολύ σεβασμό…

https://westcity.gr/2015/03/evale-merkel-nazi-akropoli/

Μανωλάκης ο Βομβιστής

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ
"Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ"

Η άνοδος των ακροδεξιών κομμάτων είναι ένα λυπηρό φαινόμενο της σύγχρονης εποχής, που ενθαρρύνεται παράλληλα από τις ήδη υπάρχουσες πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες.

Η επικίνδυνη ιδεολογία πάντοτε βρίσκει ως αφορμή την ήδη τεταμένη πολιτική κατάσταση και χρησιμοποιώντας αυτή, προσπαθεί να πείσει τους ανθρώπους πως θα συμβάλλει στην εμφάνιση του καλύτερου αύριο. Υπόσχεται πως θα πατάξει την κοινωνική αδικία, πως θα προσφέρει εργασία, αυτοκίνητα και μεγαλύτερη δικαιοσύνη. Εκμεταλλεύεται την ασχήμια των ημερών σαν δικαιολογία, διότι ‘’αυτούς κατηγορούμε για την κρίση και όχι εκείνους που μας οδήγησαν εκεί;’’

Ο Αδόλφος Χίτλερ χαιρετίζει την παρέλαση στη Νυρεμβέργη, Σεπτέμβριος 1938 (Φωτογραφία: Getty)

Η κρίση έβγαλε από μέσα μας τον κακό μας χαρακτήρα που έψαχνε ήδη μία αφορμή για να βγει στην επιφάνεια. Και ο Χίτλερ σε μία τέτοια περίοδο κέρδισε την ταραγμένη εξουσία σε μία Γερμανία που βαλλόταν από μία πρωτόγνωρη κρίση. Βρήκε και έδωσε υποσχέσεις για το καλύτερο μέλλον, κρύβοντας επιδέξια τα μοχθηρά του σχέδια που αιματοκύλισαν ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Όχι, η λύση σου δεν είναι να υποστηρίξεις μία βάρβαρη ιδεολογία, η οποία είναι βέβαιο πως στο τέλος θα παρασύρει και εσένα. Όχι, δε δικαιώνουμε το Στάλιν, και οι δύο εγκληματίες ήταν (και τι είδους λογική είναι αυτή να δικαιολογώ την υποστήριξή μου σε μία εγκληματική προσωπικότητα, φέρνοντας ως παράδειγμα μία εξίσου εγκληματική προσωπικότητα;).

Όχι, η λύση σου δεν είναι το μίσος, η βία, η καταπίεση και η απαγόρευση της αντίθετης γνώμης. Η λύση σου είναι να ενωθείς με τα υγιή κομμάτια της κοινωνίας και να μπορέσεις να εναντιωθείς και να αλλάξεις τα κακώς κείμενα μίας κοινωνίας που βρίσκεται όχι σε κρίση οικονομική, αλλά κυρίως, κρίση αξιών και πολιτισμού. Η λύση θα δοθεί όταν κυριαρχήσει ο σεβασμός στον άνθρωπο και όχι η μάταιη προσκόλληση στο χρήμα. Η λύση σου θα είναι να αντιληφθείς πως πρέπει να αλλάξεις τον κόσμο χωρίς να καταφύγεις στη βία.

Ο κόσμος μας θα αλλάξει πραγματικά όταν οι λίγοι ξεκινήσουν να επηρεάζουν δραστικά τους πολλούς.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ του Σωματείου

Στις 30 Νοέμβρη 2019,

θα πραγματοποιηθεί η Γενική Συνέλευση του Σωματείου με το διοικητικό και οικονομικό απολογισμό από την προηγούμενη Γ.Σ. καθώς και η εκλογή Καλλιτεχνικού Διευθυντή και Καλλιτεχνικού Συμβουλίου της Εθνικής Σκηνής Θεάτρου Σκιών. Υποψηφιότητες από 16 μέχρι 24 Νοέμβρη 2019, στο Γενικό Γραμματέα Τάκη Κωστιδάκη ή στο e-mail του Σωματείου: somateiokaragkiozh@gmail.com

Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν τακτοποιηθεί οικονομικά μέχρι την ημέρα υποβολής υποψηφιότητάς τους, για δε την θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή, ο υποψήφιος θα πρέπει να είναι καραγκιοζοπαίχτης (άρθρο 21) με την έννοια του άρθρου 3/α του καταστατικού.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ 1

ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ: «Το Θέατρο Σκιών στην Εκπαίδευση»

Το Δ.Σ. του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, υλοποιώντας την απόφαση της 24ης/11/18 για πραγματοποίηση ημερίδας με θέμα: «Το Θέατρο Σκιών στην Εκπαίδευση», από την παρελθούσα άνοιξη έκανε μια σειρά επαφών κυρίως με το Υπουργείο Πολιτισμού, όπου βρήκε «ευήκοα ώτα» στη «Διεύθυνση Νεότερης Πολιτιστικής Κληρονομιάς».

Σε δύο συσκέψεις, αποφασίστηκε η ημερίδα να γίνει «διημερίδα» και να πραγματοποιηθεί στις 27 & 28 Μάρτη 2020. Επιπλέον συνδιοργανωτής το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η εναρκτήρια ημέρα θα γίνει την Παρασκευή 27 Μάρτη στο αμφιθέατρο της παλιάς Βουλής με ομιλίες και χαιρετισμούς από την πολιτική ηγεσία των δύο Υπουργείων και του Σωματείου. Οι εισηγήσεις των εκπροσώπων των τριών φορέων (Π.Σ.Θ.Σκιών, Υπ. Παιδείας και Υπ. Πολιτισμού) καθώς και σχετικά σεμινάρια θα γίνουν στις 28 Μάρτη (Παγκόσμια Μέρα Θεάτρου Σκιών) σε χώρο που θα ανακοινωθεί σύντομα.

Η «διημερίδα» θα επιδιώξει να αναδείξει την εκπαιδευτική σημασία του «Ελληνικού Θεάτρου Σκιών» με κατεύθυνση την ευμενή αντιμετώπισή του από τους Έλληνες εκπαιδευτικούς και στόχο την παραίνεση των σχολείων, για να περιλάβουν (εκτός αριθμού επισκέψεων) την πραγματοποίηση μίας παράστασης Θεάτρου Σκιών μέσα σε κάθε μια σχολική μονάδα.

Από τη μεριά του Σωματείου μας, έχουν προταθεί να μιλήσουν οι: Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης, Πάνος Καπετανίδης, Αναστάσιος Κούζης, Μιχάλης Χατζάκης, Γιάννης Χατζής και Δημήτρης Φιλελές.

Στα επόμενα τεύχη, περισσότερες λεπτομέρειες.

Πάνος Καπετανίδης

Πέθανε ο Ανδρέας Κυριαζόπουλος

Έφυγε από τη ζωή ο λαϊκός ζωγράφος και βοηθός σκηνής Ανδρέας Κυριαζόπουλος.

Γεννήθηκε το 1941 στου Πέτα Αχαΐας. Το πατρικό του σπίτι ήταν κοντά στο πρώτο μόνιμο Θέατρο Σκιών «ΡΕΚΟΡ», που λειτουργεί στην Πάτρα από το 1950, όπου ο μικρός Ανδρέας πήρε τα πρώτα ερεθίσματα για τον Καραγκιόζη, παρακολουθώντας εκατοντάδες παραστάσεις από τους πρωτοπόρους καραγκιοζοπαίχτες της Πάτρας.

Το 1954, παρακολουθώντας τους αδελφούς Μίμη και Σωτήρη Ασπιώτη, που έπαιζαν εκείνο το καλοκαίρι στο θεατράκι, ανακάλυψε ότι τα χέρια του «πιάνουν» και αυτό το πρόσεξε και ο Μίμης Ασπιώτης, που ήταν μεγάλος καλλιτέχνης στη ζωγραφική του Καραγκιόζη. Από εκείνο το καλοκαίρι, ο Ανδρέας έγινε βοηθός του Μίμη Ασπιώτη και εκτός από τη βοήθεια, κατά την παράσταση, άρχισε να ζωγραφίζει τις ρεκλάμες της ημέρας για τις παραστάσεις, παίρνοντας μαθήματα από τον ίδιο.

Το 1955, είχε γίνει και αυτός ένας από τους απαραίτητους βοηθούς κάθε «μάστορα», αφού πολλοί από αυτούς δεν ζωγράφιζαν.

Συνεργάστηκε με όλους τους γνωστούς για την εποχή καραγκιοζοπαίχτες, φτιάχνοντας προγράμματα, φιγούρες και σκηνικά για τα έργα τους.

Διατέλεσε βοηθός του Μίμη Ασπιώτη, του Φωτάκια (Φώτης Κιχρόπουλος), του Βασίλαρου (Βασίλη Ανδρικόπουλου), του Νίκου Παναγιωτάρα, του Αντώναρου (Αντώνη Πλέσσα), του Ορέστη (Ανέστη Βακάλογλου), του Μητσάκη (Δημήτρη Ματσούκα), του Γιάνναρου (Γιάννη Μουρελάτου) και τελευταία του Κώστα Μακρή.

Από το 1967 μέχρι το 1973, έζησε και εργάστηκε στην Γερμανία. Παράλληλα, ζωγράφιζε φιγούρες και τις πουλούσε σε Έλληνες και Τούρκους μετανάστες, που αγαπούσαν τον Καραγκιόζη.

Γιάννης Μυλωνάς

«Ο Έλληνας Καραγκιόζης γεννήθηκε στην Πάτρα» kollitiria.blogspot.com

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

«Τελειώνει ο δρόμος μου.
Πού ν' αφήσω τα βήματα
που περισσεύουν;»